

(Nood)opvang van asielzoekers in Nederland

Al sinds een halfjaar verblijven duizenden asielzoekers en vluchtelingen in noodopvanglocaties. VluchtelingenWerk heeft [opnieuw](#) met een quickscan de leefomstandigheden in de noodopvang in kaart gebracht, deze vindt u bijgevoegd. Helaas is de situatie eerder verslechterd dan verbeterd. Vooral in de grootschalige hallen en tenten is nauwelijks rust. Veel vrouwen en kinderen voelen zich niet veilig en mensen slapen slecht door de geluiden 's nachts en de huilende kinderen. Er zijn weinig activiteiten, mensen vervelen zich en kinderen hebben vaak geen goede speelplek. De noodopvanglocaties zijn tijdelijk dus de vluchtelingen hebben al meerdere keren moeten verhuizen. Voor vluchtelingenkinderen is het meerdere malen verhuizen schadelijk voor hun gezondheid. Ook de Afghaanse evacués die inmiddels al lang een vergunning hebben zijn nu in plaats van aan het beginnen met het opbouwen van hun bestaan in Nederland van noodopvang naar noodopvang aan het verhuizen. Voor zover VluchtelingenWerk kan beoordelen zijn er het afgelopen halfjaar nauwelijks nieuwe reguliere langjarige opvanglocaties opgeleverd. Onder het vorige kabinet in 2020 hebben Rijk en gemeenten [afspraken](#) gemaakt over opvanglocaties in of bij de gemeente waar de asielzoeker na statusverlening gaat wonen. Deze ontwikkeling gaat echter veel te traag. Op korte termijn zijn enkele tientallen kleinschalige opvanglocaties nodig die gericht zijn op participatie en integratie, met voorzieningen en activiteiten die beschikbaar zijn voor zowel asielzoekers als voor wijkbewoners.

Er ontstaat meer ruimte in de opvang als het mogelijk wordt dat statushouders met kinderen alvast door de gemeente waar ze aan gekoppeld zijn tijdelijke huisvesting wordt geboden. Hiervoor is een uitbreiding van de Hotel- en Accommodatieregeling (HAR) nodig waarbij wel van belang is dat rekening wordt gehouden met het belang van het kind en schoolgaande kinderen na definitieve huisvesting naar dezelfde school kunnen gaan. Daarnaast zijn er meerdere asielzoekers die tijdelijk bij familie en vrienden kunnen verblijven. Dit kan eenvoudig met een uitbreiding van de mogelijkheid van administratieve plaatsing geregeld worden met waarborgen voor de beschikbaarheid voor de asielprocedure, medewerking van de gemeente en een financiële vergoeding.

VluchtelingenWerk roept de staatssecretaris en de gemeenten op om met grote urgentie de benodigde uitbreiding van 8000 reguliere opvangplekken in de vorm van kleinschalige opvang verspreid over het land per 1 juli te realiseren. Met een stabiel opvangmodel met een lagere bezettingsgraad en buffercapaciteit kunnen fluctuaties makkelijker worden opgevangen en verhuizingen tot een absoluut minimum worden beperkt.

Oekraïne – Activering tijdelijke beschermingsrichtlijn in de EU

Op de JBZ raad van 3 maart namen de Europese lidstaten het (gewijzigde) voorstel van de Europese Commissie voor het activeren van de Europese [Richtlijn](#) tijdelijke bescherming ([2001/55](#)) unaniem aan. Het besluit is op 4 maart [officieel gepubliceerd](#) en direct in werking getreden. Het geldt voor Oekraïners en derdelanders met een legale status in Oekraïne die het land ontvlucht zijn. Lidstaten kunnen de richtlijn tevens toepassen op asielzoekers in procedure of andere derdelanders zoals studenten.

Deze richtlijn, die tot stand kwam na de burgeroorlogen in het voormalig Joegoslavië en nooit eerder geactiveerd is, regelt dat de lidstaten aan ontheemden een tijdelijke verblijfsvergunning verlenen en dat zij hun komst faciliteren door het verlenen van visa. Uitgangspunt van de richtlijn is het creëren van minimumnormen in de EU lidstaten voor tijdelijke bescherming en zorgen voor een evenwicht tussen lidstaten voor de opvang bij massale ontheemding. In die periode mogen gevluchte Oekraïners werken en onderwijs genieten. Er moet een 'fatsoenlijk onderkomen' worden verzorgd, de nodige hulp moet worden gegeven inzake sociale bijstand, levensonderhoud en medische zorg. Er is ook voorzien in een recht op hereniging van familieleden die nog elders zijn.

De regeling geldt voor één jaar en kan daarna nog maximaal twee keer met een half jaar worden verlengd. Indien er na die twee jaar nog steeds aanleiding is om tijdelijke bescherming te blijven verlenen, dan kan de

Raad op voorstel van de Europese Commissie besluiten om de tijdelijke bescherming met maximaal nog een jaar te verlengen. In de uiterste situatie kan de tijdelijke bescherming drie jaar duren.

Nederland heeft de [Vreemdelingenwet destijds aangepast](#) om de richtlijn te implementeren. In plaats van een tijdelijke verblijfsvergunning toe te kennen, heeft Nederland gekozen voor het instellen van een extra besluitmoratorium (zie artikel 43a Vw). Indiening van een asielaanvraag zou noodzakelijk zijn om te kunnen beoordelen of de vreemdeling onder de richtlijn valt en om de noodzakelijke gegevens te kunnen registreren aldus de wetsgeschiedenis. Vluchtelingen die onder de richtlijn vallen zouden dan een W-document (een Vreemdelingen Identiteitsbewijs) ontvangen, net zoals asielzoekers. Hiermee is in de huidige implementatiewetgeving niet voorzien in het verstrekken van een (reguliere) verblijfsvergunning. Wij vragen ons af hoe het ministerie deze implementatie-wetgeving toepast in het kader van de verplichtingen op grond van de tijdelijke beschermingsrichtlijn als hierboven samen gevat.

VluchtelingenWerk meent dat Oekraïners die in Nederland aankomen per direct geregistreerd moeten worden en een tijdelijke verblijfsvergunning, op grond van bijvoorbeeld humanitaire gronden, zouden moeten ontvangen. Hierbij dienen alle rechten en het voorzieningenniveau conform de tijdelijke beschermingsrichtlijn geborgd te zijn, waaronder het recht om te werken, het recht op gezinshereniging, 'fatsoenlijke' opvang, medische zorg en hulp bij sociale bijstand en levensonderhoud. Daarnaast moeten Oekraïners geïnformeerd worden over de mogelijkheid om asiel aan te vragen. De richtlijn tijdelijke bescherming laat deze optie namelijk altijd onverlet. Hierbij zou de registratie voor de tijdelijke bescherming als ingangsdatum moeten gelden als men besluit om asiel aan te vragen, zodat vanaf die datum de beslistermijn (21 maanden maximaal) start.

IND en (wacht)tijden) asielprocedure

Voorkom nieuwe achterstanden

[Sinds 2016](#) zijn er problemen rondom de wacht- en doorlooptijden in de asielprocedure. Dat heeft grote gevolgen voor het leven van asielzoekers en voor opvang, gezinshereniging, huisvesting en integratie. In 2020 en 2021 is hierover veel gesproken in uw Kamer en is een groot aantal onderzoeken, monitors en doorlichtingen door of naar het functioneren van de IND uitgevoerd. De speciale Taskforce die in maart 2020 in het leven was geroepen om de achterstand van 15.000 asielzaken in te lopen, is eind 2021 ontbonden. Naar de werking van de Taskforce en de maatregelen die genomen zijn naar aanleiding van de eerdere rapporten wordt een uitgebreid evaluatieonderzoek gedaan.

Ondertussen heeft de [Inspectie JenV](#) enkele kritische bevindingen naar buiten gebracht. Zo concludeert de Inspectie dat de inzet van de Taskforce onvoldoende (goed) was voorbereid. Zo was van tevoren onvoldoende nagegaan of er voldoende capaciteit beschikbaar werd gesteld om de klus te klaren, waardoor het kon gebeuren dat pas een jaar later dan gepland de achterstand in afdoende mate was ingelopen. Ook waren de taskforce medewerkers onervaren, beschikten ze over onvoldoende kennis en moesten ze onder grote werk- en tijdsdruk beslissingen nemen over asielaanvragen. Hiermee is de [zorgvuldigheid](#) van de beoordeling van asielaanvragen in het geding. Deze bevindingen bevestigen het beeld dat VluchtelingenWerk heeft geschetst in de [quickscan Taskforce IND](#).

VluchtelingenWerk signaleert net als de Inspectie dat de wachttijden voor de algemene asielprocedure (AA) inmiddels weer oplopen. Het is van groot belang om niet (opnieuw) grote achterstanden te laten ontstaan. Het regeerakkoord regelt een meer stabiele en structurele financiering voor de uitvoeringsorganisaties. VluchtelingenWerk Nederland is opgelucht dat hier nu meer (politieke) aandacht voor is, en pleit ervoor dat niet alleen wordt geïnvesteerd in capaciteit, maar ook in opleiding en behoud van opgebouwde kennis. Het asielrecht- en beleid is een complex terrein en kwalitatief goede beslissingen zijn in ieders belang.

Commissie van Zwol en menselijke maat

Zoals de staatssecretaris zelf ook [concludeerde](#), komen veel van de bevindingen en aanbevelingen uit recente onderzoeken rond de achterstanden in het asielproces overeen met die van de 'onderzoekscommissie langdurig verblijvende vreemdelingen zonder bestendig verblijfsrecht', beter bekend als de [Commissie van Zwol](#). Zo stelt de commissie dat zichtbaar gestuurd moet worden op snelheid en

tijdigheid van wacht- en doorlooptijden, en noemt het belang van goede planning met aandacht voor complexe zaken, meerjarige stabiele capaciteit voor de uitvoering, goede informatievoorziening intern en extern en investering in een zorgvuldige (eerste) asielaanvraag, inclusief informatie en rechtsbijstand. Dit rapport vormt een van de uitgangspunten van het huidige [regeerakkoord](#).

De commissie van Zwol wijst ook op het belang van rust op dit beleidsterrein, en het geven van voldoende mandaat aan de uitvoering en meer ruimte voor de professional. Dit is ook veelvuldig aan de orde gekomen in relatie tot het terugbrengen van de menselijke maat in het migratiebeleid. VluchtelingenWerk is positief over de expliciete aandacht voor die menselijke maat in het regeerakkoord en we horen graag hoe dit kabinet dat gaat doen. In ons rapport '[Web van Wantrouwen](#)' doen we een aantal concrete aanbevelingen voor meer aandacht voor de menselijke maat in het asiel- en integratiebeleid. Zo bepleiten wij net als de Commissie van Zwol voor meer rust en minder nieuwe wet- en regelgeving. Maar ook wijzen we op het belang van de discretionaire bevoegdheid als vangnetfunctie voor schrijnende zaken, en de noodzaak tot een betere balans in de bewijslastverdeling tussen asielzoeker en IND.

VluchtelingenWerk pleit voor rust in de asielketen door de focus te leggen op het tijdig en zorgvuldig uitvoeren van de bestaande asielprocedure. De expliciete aandacht van deze coalitie voor het op orde brengen van de uitvoering alsmede voor het borgen van de menselijke maat onderschrijven we dan ook van harte. Nog dit jaar moeten we terug naar procedures waarin binnen 3 maanden 90% van de asielzoekers weet of ze terug moeten keren naar het land van herkomst of dat ze zich definitief kunnen richten op integratie in onze samenleving. Hierbij is een zorgvuldige procedure met oog voor de menselijke maat net zo belangrijk als het voorkomen van de onnodig heftige schommelingen in de keten door voldoende structurele financiering van de IND.

Ongewenstverklaring

In het regeerakkoord stelt het kabinet dat het via een wetwijziging het middel van de ongewenstverklaring wil aanpassen zodat deze ook geldt voor 'uitgeprocedeerde asielzoekers die weg moeten, die weg kunnen, maar die niet meewerken aan hun terugkeer of vertrek'. Hierbij richt men zich 'in het bijzonder' op diegenen die 'overlast' veroorzaken. Op dit moment is de ongewenstverklaring van toepassing op niet-derdelanders (EU- en EER-burgers) die strafbare feiten hebben gepleegd en de openbare orde verstoren. Voor derdelanders, waaronder afgewezen asielzoekers geldt het middel van een zwaar inreisverbod uit de Terugkeerrichtlijn. Zowel de overtreding van het zware inreisverbod als de ongewenstverklaring wordt bestraft met een gevangenisstraf van maximaal zes maanden (197 Sr.). Een ongewenst verklaard persoon is niet meer welkom in Nederland waardoor in feite sprake is van een 'nationaal inreisverbod.'

VluchtelingenWerk maakt zich zorgen om de brede reikwijdte van deze passage uit het regeerakkoord. In principe zou elke afgewezen asielzoeker die nog niet is vertrokken binnen de beperkte vertrektermijn van (max) 28 dagen een 'misdrijf' plegen waarvoor hij in de gevangenis kan belanden. Het criminaliseert in potentie elke afgewezen asielzoeker, want hoe definieer je 'niet meewerken aan vertrek' als iemand bijvoorbeeld nog bewijs verzamelt voor een herhaalde procedure of (kansrijk) beroep. Daarnaast is de bepaling juridisch niet helder. 'Overlast' is immers niet apart als 'strafbaar feit' te kwalificeren. Nationale strafbaarstelling moet – naar vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens – voldoende toegankelijk en nauwkeurig zijn en de toepassing voldoende voorzienbaar, om willekeur te voorkomen.

VluchtelingenWerk maakt zich zorgen om de brede reikwijdte van de passage uit het regeerakkoord waardoor de facto elke afgewezen asielzoeker die nog niet is vertrokken gecriminaliseerd wordt, mede gelet op de onduidelijke beschrijving ('met name' 'overlastgevers' terwijl overlastgeven geen juridisch strafbaar feit is). Ook is het onduidelijk hoe het kabinet de maatregel van de ongewenstverklaring wil uitbreiden naar niet-EU-burgers (derdelanders). Op derdelanders (afgewezen asielzoekers) is immers de Terugkeerrichtlijn exclusief van toepassing die rechten en plichten regelt met als doel harmonisering van terugkeer in de EU. In die richtlijn is het instrument van een zwaar inreisverbod opgenomen voor afgewezen asielzoekers die strafbare feiten plegen waarbij de openbare orde in het geding is. Dit inreisverbod is in tegenstelling tot de 'nationale' ongewenstverklaring geldig in de hele EU.

Overlast

VluchtelingenWerk is voorstander van het aanpakken van overlastgevers in de AZC's en gemeenten. Het gaat om een zeer kleine groep uit met name 'veilige landen' die problemen veroorzaakt. Dit is vervelend en onveilig voor andere bewoners van het AZC, voor de mensen in de buurt en bovendien schadelijk voor het draagvlak voor vluchtelingenopvang in gemeenten. Hiervoor is een effectieve aanpak noodzakelijk die problemen structureel aanpakt.

VluchtelingenWerk pleit bij het aanpakken van overlast van zogenaamde 'veiligelanders' voor een doeltreffende [aanpak](#): 1) het sluiten van terugkeervereenkomsten met herkomstlanden zoals Marokko zodat mensen die geen recht hebben op bescherming daadwerkelijk uitgezet worden; 2) het stoppen met het leggen van Dublinclaims op 'veiligelanders' waardoor zij maar kort in de opvang verblijven en 3) het bieden van specialistische begeleiding aan deze moeilijk te bereiken doelgroep. De Inspectie JenV [wijst erop](#) dat in een aantal gevallen gecombineerde psychische- en verslavingsproblematiek de oorzaak zijn, waarvoor preventieve interventies en gespecialiseerde zorgaanpak noodzakelijk is die nu nog ontbreekt.

Landelijke vreemdelingenvoorzieningen (LVV's)

VluchtelingenWerk vindt het positief dat het kabinet wil toewerken naar een landelijk dekkend netwerk van de LVV's zodat deze voorzieningen in heel het land bereikbaar zijn. De LVV's zijn opgezet om duurzame oplossingen te vinden: terugkeer naar het land van herkomst (of doormigratie) of een verblijfsvergunning in Nederland. Wij zien veel positieve effecten van deze voorzieningen in de praktijk. De LVV's hebben gezorgd voor een goede samenwerking tussen het Rijk, gemeenten en ngo's bij het opvangen en begeleiden van mensen met vaak complexe problematiek. Mensen belanden hierdoor niet op straat, maar maken deel uit van een opvang- en begeleidingstraject. Deskundigen [stellen](#) dat het ook een positieve impact op de openbare orde en veiligheid in gemeenten heeft. Zie hiervoor ook de [publicatie](#) 'Impact van de landelijke vreemdelingenvoorzieningen op de openbare orde en veiligheid.'

Wij maken ons zorgen om de passage in het regeerakkoord waarin staat dat de opvang in de LVV *gericht moet zijn op terugkeer*. De kracht van de LVV is dat er in vertrouwen met cliënten wordt gekeken naar zijn of haar situatie en naar de opties voor een duurzame oplossing. De medewerkers van VluchtelingenWerk in de LVV's zien dat vaak sprake is van complexe problematiek die eerst moet worden aangepakt, voordat iemand de blik op de toekomst kán richten (zie ook de casus Nelson uit de [LVV-publicatie](#)). Als iemand al direct 'voor het blok wordt gezet' dan werkt de LVV-begeleiding niet. Het is belangrijk dat samen met de cliënt desgevraagd wordt onderzocht of er geen juridische opties zijn voor verblijf omdat het anders eveneens lastig is om de blik op terugkeer te richten. Bij de ontwikkeling van de LVV's in 2018 [concludeerde](#) ProFacto in zijn onderzoek naar deze doelgroep in opdracht van WODC al: "Vreemdelingen werken zelden mee als ze niet overtuigd zijn van het feit dat er voor hen geen juridische mogelijkheden meer zijn voor legaal verblijf in Nederland. Daarbij is het belangrijk dat de partij die dat hen meedeelt hun vertrouwen heeft".

Van de uitstroom uit de LVV is de verhouding terugkeer of legalisering van verblijf ongeveer *fifty-fifty*. De (exclusieve) focus op terugkeer belemmert niet alleen een effectieve begeleiding maar is ook om deze reden niet terecht. We zien dat in eerste instantie afgewezen asielzoekers geregeld alsnog een inwilliging krijgen na een beroep of opvolgend asielverzoek. Ook slaagt een asielzoeker er soms in om alsnog bewijs te overleggen van bijvoorbeeld een arrestatiebevel of bewijs van marteling waardoor sprake zou zijn van *refoulement*. Er wordt dan alsnog een vergunning verleend of een beroep gegrond verklaard.

VluchtelingenWerk is blij met de ambitie om de LVV's landelijk dekkend te maken. De LVV's hebben een positieve impact op de openbare orde en veiligheid in gemeenten. Burgemeesters van alle politieke kleuren zijn blij met deze voorzieningen. Het is echter een gemiste kans om het doel van de LVV te nauw op terugkeer te formuleren, zoals het coalitieakkoord doet. De kracht van de LVV is dat men in vertrouwen met cliënten zijn of haar situatie en de opties voor een duurzame oplossing onderzoekt. Het gaat vaak om complexe problematiek. De (exclusieve) focus op terugkeer belemmert niet alleen een effectieve begeleiding die gebaseerd is op vertrouwen, maar is ook onterecht. We zien dat afgewezen asielzoekers niet zelden alsnog een inwilliging krijgen na een beroep of opvolgend asielverzoek

Nieuw asielbeleid voor Afghanen in Nederland

Situatie in Afghanistan

VluchtelingenWerk vindt dat er snel nieuw beleid moet worden gepubliceerd voor Afghaanse vluchtelingen zodat het huidige besluitmoratorium kan worden opgeheven. Dit was immers bedoeld voor een onzekere situatie op *korte termijn* en de Taliban is nu een half jaar aan de macht. Vrijwel alle Afghanen lopen risico op vervolging en geweld. De meeste mensen die eerder zelf naar Nederland zijn gevlucht, zijn ook gevlucht voor de Taliban en verkeren nu al lang in onzekerheid. Ook maken zij zich ernstig zorgen over hun achtergebleven gezinsleden waarvoor nog geen gezinshereniging mogelijk is.

Uit de beschikbare landeninformatie waaronder het recente [EASO rapport](#) en de UNHCR [Guidance Note](#) alsmede de vele nieuwsberichten blijkt dat sprake is van wijdverspreide mensenrechtenschendingen onder het Talibanregime. De Taliban voerden opnieuw [barbaarse straffen](#) zoals steniging en amputatie in. Mensen die zich verzetten tegen het regime of als 'tegenstander' worden aangemerkt – waaronder diegenen die met 'het Westen' geassocieerd worden – zijn [doodsbang](#) dat ze gevonden worden door de Taliban. Volgens de VN zijn al meer dan honderd mensen gedood, zoals ex-overheidsmedewerkers en personen die de internationale coalitie hebben ondersteund. Ook voor meisjes en vrouwen is de situatie afschuwelijk: meisjes mogen in de meeste gebieden niet naar de middelbare school en de meeste vrouwen mogen niet werken. Er is een grote toename van geweld tegen vrouwen, terwijl de weinige opvangcentra voor vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld zijn gesloten.

Daarnaast blijkt uit de UNHCR *Guidance Note* dat sprake is van een wijdverbreide ineenstorting van de economie en de gezondheidszorg, en ontwikkelt zich een [humanitaire crisis](#) van ongekende proporties. Ongeveer 3,5 miljoen Afghanen zijn intern ontheemd en [volgens UNICEF](#) lopen een miljoen kinderen onder de vijf jaar het risico te overlijden als gevolg van ondervoeding. Nog eens ruim 3 miljoen kinderen zijn acuut ondervoed. Er zijn [berichten](#) dat ouders hun jonge dochters of hun organen verkopen om de andere kinderen te kunnen voeden.

VluchtelingenWerk is van mening dat alle Afghanen bescherming nodig hebben vanwege de slechte mensenrechtensituatie onder het Talibanregime en benadrukt daarbij dat van Afghanen niet kan worden gevraagd dat zij zich onderwerpen aan de extremistische regels van de Taliban waarop wrede bestraffingen staan bij overtreding.

Bescherm risicogroepen ondanks het (verlengde) moratorium

Afghanen die vluchten voor het Taliban-regime moeten worden erkend als vluchteling en hebben recht op bescherming. Zij lopen het risico op vervolging en geweld (kern van het Vluchtelingenverdrag) en het Nederlandse beleid voor Afghaanse asielzoekers moet hier per direct op worden aangepast. Het instellen (en verlengen) van het besluit- en vertrekmoratorium staat inwillingen van bepaalde categorieën vluchtelingen niet in de weg. Veel geëvacueerde tolken en andere groepen geëvacueerden hebben inmiddels een status gekregen. Ook voor andere specifiek in het beleid omschreven hoog-risicogroepen is een snelle beslissing op hun aanvraag nodig, zoals LHBTI-personen, bekeerlingen, medewerkers van de vorige regering en medewerkers van de internationale troepen die al eerder vluchtten voor de Taliban. Dit is van levensbelang voor hun gezinsleden die na de val van het vorige regime groot gevaar lopen. Voor genoemde risicogroepen geldt dat zij – nu de Taliban aan de macht is – als systematisch vervolgte groep moeten worden aangemerkt en recht hebben op een vluchtelingenstatus.

Nu de Taliban aan de macht is dienen alle in het beleid aangewezen risico- en/of kwetsbare groepen aangemerkt te worden als systematisch vervolgte groep. VluchtelingenWerk bepleit dat asielaanvragen van deze risicogroepen net als de tolken en andere geëvacueerden snel worden behandeld. Ze kunnen dan na statusverlening herenigd worden met hun gezinsleden die zich nog in levensgevaarlijke situaties bevinden. Het is onnodig om te wachten op het nieuwe ambtsbericht Afghanistan en de daaropvolgende beleidsaanpassing.

Bescherm gezinsleden

Gezien de huidige situatie is de UNHCR bezorgd dat Afghaanse vluchtelingen veel belemmeringen zullen

ondervinden om spoedig gezinshereniging te kunnen realiseren. Het zal moeilijker zijn om officiële documenten te overleggen om de gezinsband aan te tonen. In de *Guidance Note* roept de UNHCR staten op ook andere documenten, verklaringen en video-gehoren als bewijsmiddelen te gebruiken. Ook vraagt de UNHCR ruimhartige criteria toe te passen bij de beoordeling welke gezinsleden naast het kerngezin ook toegelaten kunnen worden.

VluchtelingenWerk roept in navolging van de UNHCR op om snelle gezinshereniging voor de achtergebleven gezinsleden mogelijk te maken. Ook andere afhankelijk gezinsleden die tot het gezin behoren moeten voor hereniging in aanmerking komen zeker als zij direct gevaar lopen.